

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til repatrieringslov.

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 25/2 99. Første behandling 19/3 99.
Betænkning 11/5 99. Anden behandling
20/5 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) mod 11 (DF og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om Hovedstadens Udviklingsråd.

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 24/3 99. Første behandling 20/4 99.
Betænkning 12/5 99. Anden behandling 20/5
99. Tillægsbetænkning 20/5 99).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er en trist dag for folkestyret og en trist dag for nærdemokratiet.

Om et kort øjeblik vil et meget beskedent flertal i Folketinget lægge stemmer til forslaget om oprettelse af Hovedstadens Udviklingsråd. Jeg har svært ved selv at finde ord for det, man

er i gang med at lave, men jeg behøver måske heller ikke selv at stå og finde på noget. Jeg kan f.eks. henvise til den socialdemokratiske borgmester i Hillerød, Jens S. Jensen, som i Frederiksborg Amtsavis den 10. maj betegner Hovedstadens Udviklingsråd som en kæmpemisforståelse og giver udtryk for frygt for, at det nye Udviklingsråd vil tage arbejdsglæden fra de mennesker, der ellers kunne tænke sig at gå ind i kommunalpolitik.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi i Venstre er meget skuffede, ikke mindst over regeringens manglende forhandlingsvilje. Vi var parat til at give Hovedstadens Udviklingsråd et opgaveindhold, der afspejler det overordnede strategiske sigte med at udvikle København som et vækstområde. Vi var parat til at overflytte kompetencen fra staten til udviklingsrådet, så regionens egne politikere fik større indflydelse på regionens udvikling, og vi var parat til at bruge Hovedstadens Udviklingsråd som platform til udvikling af opgaver til primærkommunerne. Men nej, nej, nej! Vi oplevede et vildt opskrevet forhandlingsforløb uden reel forhandlingsvilje og endda med modvilje mod at producere de papirer, vi efterspurgte.

Økonomiminister Marianne Jelved skrev i et brev af den 23. april dette år til læserbrevsskribent Jytte Schmidt, at vi – det er altså Det Radikale Venstre – vil i forhandlingerne om lovforslaget være åbne over for, at landzonetiladelser m.v. forbliver i amterne. Jeg må sige, at der her er tale om en åbenhed, som vi ikke har oplevet i forhandlingerne, og alt i alt må man konstatere, at lovforslaget nu vedtages af et snævert flertal med ganske få kosmetiske og stort set betydningsløse ændringsforslag. Jeg skal citere en pressemeddelelse af den 8. maj fra den konservative gruppeformand i Københavns Amt, Lars Abel:

»Hovedstadens Udviklingsråd bliver desværre nok et nyt fjerde administrativt led i hovedstadsregionen, hvor blandt andet beslutning om regionsplanlægning er lagt for langt væk fra borgerne og de direkte folkevalgte i amter og kommuner. Det er trist, at landspolitikkerne ikke har større føling med det, der sker i de kommunalpolitiske landskab«.

Den tristhed, som den konservative gruppeformand i Københavns Amt her giver udtryk for, er en tristhed, vi deler i Venstre, og vi kan derfor ikke stemme for dette lovforslag, som i realiteten genopliver det gamle Hovedstadsråd med alt, hvad deraf følger af bureaukrati og be-